

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Anne-Sophie Lunding Sørensens farvel til happy chic noir

af Christine Lind Ditlevsen

ANMELDELSE// BØGER – Anne-Sophie Lunding Sørensens var på forkant, da hun i 2016 udkom med første bog af tre om hverdagshelten Elvira: Elvira er nemlig overvægtig og arbejder på bunden af samfundshierarkiet. Her i treeren, *Happy Hour*, skal der altså mere til, skriver Christine Lind Ditlevsen.

Elvira Gregersens liv er spændt ud i en trekant, der omfatter hendes arbejde som bordelværtinde, hendes ubehagelige fortid og hendes relation til mændene i hendes liv: broren og narkomanen Sixten, barndomsvennen Køster og kæresten Henry. Trekanten serveres på et

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

lejlighed, doræillet med de naratarbejdende piger, sædrietteae iagner og beskidte kaffekopper. Det kommunale tvangskursus for overvægtige arbejdsløse, HOPLA (Humor, Optimisme, Participation, Livsglæde, Anerkendelse) som Elvira dukker op til med akvarieblik og stort had. Antikvitetshandleren Henrys old money-villa. Og i et skarpt tilbageblik; tiden lige efter Elviras mors død, hvori det afsløres, at Elviras far misbrugte hende seksuelt indtil Sixten og Køster gjorde en (voldelig) ende på det.

“

Af alle miljøerne holder jeg mest af Elviras lille, brune lejlighed. Her er hun sig selv – de søde, fede sager, yndlingsfilmene, fodbadet

Af alle miljøerne holder jeg mest af Elviras lille, brune lejlighed. Her er hun sig selv – de søde, fede sager, yndlingsfilmene, fodbadet – det er alt sammen Elviras verden, og den er skøn.

Første bog opviser et lille krimiforløb med en forsvunden prostitueret, som Elvira bliver en del af. Med det samme længes jeg hjem i sofaen. Krimien bliver i *Happy Ending* flad og sær. Jeg ikke lade være med at synes, at den virker påklistret, som om, der er en redaktør, der har bedt om mere plot.

udnyttet som arbejdsslave, og Elvira træder til.

Undergrundsmiljø tilsat krimielement

Nu udkommer så tredje og afsluttende bind, *Happy Hour*. Formlen er den samme; undergrundsmiljø tilsat krimielement. Denne gang gøres der dog op med prostitutionsmiljøet. Er det den omsiggribende politiske korrekthed, der slår igennem her? Det tror jeg.

Men jeg må indrømme, at opgøret passer godt til Elviras udvikling. Hun har fået mere selvtillid, har gjort op med Køster, som viste sig at

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Man tager sin krop tilbage. Derfor bliver opgøret lovlig irsk og belejligt.

“

I et stykke tid er Elvira lammet, bogsiderne er nøgne med kun en, to eller tre sætninger på hver, der giver plads til chokket

I *Happy Hour* lykkes det heller ikke for forfatteren at overbevise mig om, at krimifortællingen er andet end en plotbil, der skal drive den samlede fortælling fremad. Og det har noget at gøre med bifigurerne, som alle er skrevet over en stereotyp formel.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

kroppe og fuldstændig barbariske adfærd, de prostituerede (Candy, Patience) er stereotyper med dårligt sprog, kælen fremtræden og et kynisk forhold til sammenhængen mellem krop og sjæl. Klampenborgmiljøet har baner på toilettet, designermøbler, dumme, rige pige, der bliver udnyttet, og selfier med andelæber på Instagram.

Det gør, at man hele vejen gennem trilogien får en fornemmelse af at læse tegneserie. Der er sjov og ramasjang, dejlige duller og barske mænd, massivt meget handling. Og meget pap. I 2016 var Anne-Sophie Lunding-Sørensens genre-smadring og Elviras anderledes helthed nok til, at vi læsere blev imponerede. Her i treeren, *Happy Hour*, skal der altså mere til.

Noget, der også irriterer mig: Efter en tilspidset situation går Elvira meget tit i Holger Fortolker-mode og forklarer og udlægger i et alt for rationelt sprog, hvad hun lige har oplevet. Det fungerer slet ikke. Elvira er handlekraftig, modig, længselsfuld og storhjertet, *we get it*. Vi behøver ikke et meta-take på hendes personlighed.

En fandens karl og en blød klat

Handlingen i *Happy Hour* knækker over på midten, da Elviras liv forandres akut med et dødsfald. I et stykke tid er Elvira lammet, bogsiderne er nøgne med kun en, to eller tre sætninger på hver, der giver plads til chokket. Det klæder bogen.

Ordene samles igen til begravelsen, som er lige præcis så metalkold og uforståelig, som begravelser er ude i virkeligheden. Efterspillet med de mærkeligt korte dage i sengen uden drift mod noget som helst er også rigtigt fortalt.

”Efter mødet med Sagsbehandleren har jeg det som en gammel karklud, nogen har glemt i et hjørne. Alligevel begynder jeg bare at gå, det er blevet en vane, at sætte det ene ben foran det andet uden mål. På trods af at jeg foregav, at alle hendes ord, sagt i en blanding af alvor og indstuderet empati tilsat professionel entusiasme, ord som afklaring, ressourceforløb, virksomhedspraktik og anden aktør, at de ord prellede af på mig, selvom jeg sad der og stirrede tomt ind i intetheden som en akvariefisk og absolut intet gav fra mig, har mødet efterladt mig med en tung bevidsthed om, at løbet nu er kørt.”

Jeg spørger mig selv, hvorfor forfatteren gør det der. Tror hun ikke, vi

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

... og det kunne man sige, for det står lysende klar som person og handlingsfremdriver, og redigerede man de mange selvanalyserende metaafsnit ud, ville der være sprunget en skarp samtidssatire frem. Autentisk, ægte sort og étbindet.

Anne-Sophie Lunding-Sørensen
Happy Hour
Gyldendal, 252 sider, 199,95

Foto: Udsnit af omslaget

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

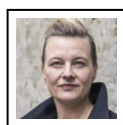
TAGS:

ANNE-SOPHIE LUNDING SØRENSEN

CHICLIT

CHICLIT NOIR

HAPPY HOUR

CHRISTINE LIND DITLEVSEN

SENESTE ARTIKLER
 Christine Lind Ditlevsen (f. 1971) bor et sted, der er alt for småborgerligt til at blive afsløret her. Tæt på en sø. Forfatterens store interesse er - udover at bevare sit familieliv - at aflive hverdagen. Disse to interesser kan i nogen grad siges at være modstridende.

- 2: En helt tom by tidligt om morgenen
- 3: Farven turkis
- 4: At opdage nye mennesker, bøger, musik
- 5: Kyoto (en drink)

Med fredag lørdag søndag (2015) var Christine Lind Ditlevsen nomineret til Bogforums Debutantpris 2015 samt Læsernes Bogpris 2016.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Har du mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb på 25, 50, eller 100 kr., kan du gøre det direkte med Visa eller Mastercard.

Det er nemt og hurtigt, og aftalen kan opsiges med øjeblikkelig virkning.

25 kr.

50 kr.

100 kr.

Støt POV med MobilePay

Du kan også spontant støtte POV's journalistik med en flad tyver (eller mere) via MobilePay 64023 - eller ved at klikke på logoet:

